

[Kristian Nygaard.]

foreløbig kan anvende det til hvad som helst, indtil Tiden er inde til, at det anvendes efter sin Bestemmelse?

Straffebestemmelserne i § 11 ser jo ret drabelige ud paa Papiret, men det er mit Indtryk, at med Hensyn til Folks Færden paa Arealer, der grænser op til fredede Omraader, har adskillige Lodsejere allerede gjort meget bitre Erfaringer. Det hører ikke til Sjældenhederne, at man hører endda kraftige Klager over Menneskenes Maade at færdes paa, ikke alene paa de fredede Arealer; men hvis en Sti f. Eks. fører gennem en Kornmark til et fredet Omraade, kan Ejeren af Kornmarken meget let risikere, at store Dele af Marken langs Stien trampes ned. Ejeren kan naturligvis klage til Politiet, men man maa erindre, at saadanne Stier ofte ligger saa afsides, at Politiet sjældent eller aldrig ses paa disse Egne, og selv om en saadan Optræden bliver meldt til Politiet, er Skadevolderen som Regel over alle Bjerge, før Politiet kommer. Jeg tror, enhver forstaar, at en saadan Optræden ikke kan undgaa at skabe en Bitterhed og Vrede over for Fredningen, som denne udmærkede Institution ikke saa godt kan taale, og da der netop i det Lovforslag, vi her behandler, er Tale om særlige Udflugtsstier til Fremme af Befolkningens Friluftsliv, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at henlede den højtærede Statsministers Opmærksomhed paa dette Forhold, der ret ofte møder Overfredningsnævnet under vort Arbejde i Marken.

Den højtærede Statsminister har flere Gange nævnt, at han agter at nedsætte et hurtigt arbejdende Udvalg til at gennemgaa den gældende Naturfredningslov. En saadan Gennemgang er sikkert paakrævet. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Statsministers Overvejelse, om ikke Lovforslaget, som vi her behandler, i sammentrængt Form kunde føjes ind i Naturfredningsloven. Vi vilde da undgaa de mange store Amsudvalg, og vi har i de nuværende Fredningsmyndigheder kyndige Folk paa de rigtige Pladser. Det, det her drejer sig om, er, selv om det er nok saa vigtigt og betydningsfuldt og længe ventet og savnet, til syvende og sidst ikke mere omfattende, end at det efter min Mening vilde være overkommeligt for Fredningsmyndighederne, hvis Formænd jo skal være Formænd for de nye Amsudvalg. Vi taler ofte om, at Administrationen er stor, og at det gælder om at indskrænke den, og der er derfor ingen Grund til Udvidelser af den paa dette Omraade.

Det radikale Venstre vil gerne medvirke

til en Ordning af Befolkningens Friluftsliv, der giver alle, som føler Trang og Lyst, Del i Friluftslivets Herligheder, men vi vil sætte Kræfterne ind paa, at Maalet naas saa hurtigt, saa let og saa forsvarligt som muligt, og paa dette Grundlag vil man finde os i det Udvalg, der ventes nedsat om dette Spørgsmaal.

Karlsson: Ogsaa jeg kan tilslutte mig ikke alene de mange kønne Ord, der allerede er sagt i Forbindelse med denne Sag, men ogsaa selve Lovforslaget. Det er rigtigt, at det kan aabne en betydeligt udvidet Adgang for Ungdommen og for alle andre til Naturen og gøre de reelle Muligheder tilgængelige, der findes for Dyrkning af Friluftslivet.

I Forbindelse med de enkelte Paragraffer vil jeg gerne sige, at der efter min Mening vil ske en Lettelse af Foranstaltningernes Gennemførelse ved, at man i saa vid Udstrækning som muligt nedsætter Amsraadsudvalg med temmelig stor Handlefrihed som foreslaaet i Lovforslaget, og jeg synes ogsaa, at den Sammensætning af Udvalgene, der foreslaas, er ganske tiltalende.

Ekspropriationsretten har været nævnt. Efter min Opfattelse er den ganske nødvendig, og det er der vel ogsaa i den sidste Ende Enighed om. Der er mange Privatpersoner, som rent tilfældigt er kommet i Besiddelse af naturmæssigt og sundhedsmæssigt velegnede Arealer, og næppe alle vil give Slip paa dem igen ved fredelig Overenskomst. Efter vor Opfattelse bør saadanne Omraader, der skønnes af Betydning, tilhøre Befolkningen og dens Organisationer, og det er derfor ganske naturligt, at denne Ekspropriationsbestemmelse kommer med i Loven.

Jeg vil gerne understrege en Ting, som efter min Mening er vigtig — det kan maaske synes at være en mindre Ting — nemlig de Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslaget om Hygiejnen paa Lejrpladser og lignende. Jeg er af den Opfattelse, at det er ganske vigtigt, at dette kommer med, for Erfaringerne viser, at der paa mange Lejrpladser, Badestrande og lignende Steder hersker rent uhyggelige Tilstande, baade med Hensyn til Toiletforhold, Vaskeforhold, Vandledninger o. s. v.

Jeg maa maaske ogsaa i denne Forbindelse, som andre ærede Medlemmer har gjort det, nævne Naturfredningsloven og Problemer, der kan opstaa i Forbindelse dermed. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at der i fredede Omraader findes Vandløb, som er sejlbare for mindre Baade, men som af private spærres med Pigtraad eller andre Ting, og det er Vandløb, som, fordi